

Seg skjønner dernæst heller ikke rettere, end at, naar Arbeidet skal være et kommunalt Arbeide, saa er det ikke Sognefogderne, der nærmest skulle have med dets Udførelse at gjøre. Sognefogden er jo nemlig egentlig ikke nogen kommunal Bestillingsmand, men han er Politik paa Landet. Som saadant har han en meget alvorlig Opgave ligesoverfor Snekastningsarbeidet, nemlig at være Politimesterens Dre med Hensyn til, at Arbeidet udføres saaledes, som den almindelige Færdsel og det Almindeliges Interesse maatte fordr. Selvganske abstrakt taget, maa jeg altsaa finde, at Sognefogden ikke er Manden til at have det nærmeste Tilsyn med dette Arbeide. Men, praktisk taget, siger jeg dernæst ogsaa, at han heller ikke er Manden; thi man vilde derved paalægge ham et Arbeide, som han paa ingen Maade var istand til at udføre. Naar et Snekastningsarbeide skal fremmes med den Orden og med den Kraft, som maa forudsættes at være Meningen, naar det skal betales, saa er det ogsaa nødvendigt, at der er et temmelig alvorligt og et ikke altsor sparsomt Tilsyn med det. Efter Forholdets Natur er nu som oftest den eneste forstandige Maade at faste Sne paa den, at man søger at skaffe Veiene nogenlunde farbare ved at borttage Hindringerne paa de Steder, hvor de ere størst. Men disse ligge ikke altid i en samlet Strækning. Og naar man altsaa maa dele Arbeidet, da forekommer det mig, at det, navnlig ligeoverfor Spørgsmaalet om Betalingen, og naar man vil have Noget for sine Penge, er nødvendigt, at der ogsaa er et alvorligt Tilsyn med det, som kan sørge for, at Arbeiderne virkelig bestille Nedget paa de Steder, hvor de blive satte hen. Derfor er der ogsaa i Lovforslaget ikke blot foreslaaet, at der skal være Snekogder, men tillige, at disse Snekogder skulle kunne delegeres Formænd til at træde i deres Sted, hvor en saadan Deeling af Arbeidet som den nævnte har fundet Sted, eller hvor der er saadanne Masser af Sne tilstede, at han ikke selv kan overkomme at føre det skarpe Tilsyn,

som er fornødent. At kræve, at en Mand skulle udføre dette Tilsynsarbeide uden Betaling, har jeg for mit Bedkommende ikke kunnet fordrifte mig til. Medens det nemlig kun efter Lovforslaget forlanges af Andre, at de skulle møde hver tredje Gang til Snekastning, saa forlanges det selvsølgelig af Snekogden, at han skal møde hver Gang, og det vilde efter Forholdets Natur vistnok være aldeles ubilligt at forlange, at denne Mand skulle bære dette Hverv som en almindelig kommunal Byrde. Saameget mindre vilde det være forstandigt, som man naturligtvis ved Valget af Snekogder maa tage Hensyn til bestemte Kvalifikationer hos de Paagældende og derfor maa sørge for ikke at gjøre sig det umuligt at faae de bedst skittede Mænd dertil. — Naar det ærede Medlem paa denne Side af Salen (Mauritz Petersen) tilligemed flere andre ærede Medlemmer har ment, at det ikke kunde gaa an at betale Snekastningen, fordi det da vilde blive umuligt at forsætte Kommunernes Budget, saa tilstaar jeg, at Nøgtheden af denne Grund ikke paa nogen Maade er indlysende for mig, og at den ialtfald ikke er mere indlysende med Hensyn til Snekastningsarbeidet, end den er det med Hensyn til de øvrige Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslaget; thi det er jo sikkert nok, at Ingen kan heller vide, hvor stor en Godtgjørelse der kan blive at give for Kjørster og for Gangdage eller Spanddage. Jeg tør dog antage, at man, naar der er vundet nogen Erfaring i saa Henseende, let vil kunne komme til at anlægge et kalkulatorisk Beløb dertil, og skulde der saa en enkelt Gang indtræffe ekstraordinære Forhold, navnlig i Retning af Snekastning, nu ja, saa maa man sørge derfor, ligesom man sørger for ethvert andet ekstraordinært Forhold, som ellers kan komme tilstede i Kommunen. Jeg kan saaledes overhovedet ikke anse denne Indvending for at være nogen afgjørende Grund mod Lovforslagets Bestemmelser om Betalingen for Arbeidet. Jeg kunde snarere sige, at det har været mig tvivlsomt, om ikke